

Sygnatura akt II Cz 186/17

POSTANOWIENIE

K., dnia 18 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO. Wojciech Vogt

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2017 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa T. M.

przeciwko pozwanym małoletnim F. i M. M. (1) zastąpionych przez rodzica zastępczego M. M. (2)

o uchylenie lub obniżenie alimentów

na skutek zażalenia powoda

od postanowienia Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 17 lutego 2017 r., sygn.. akt III RC 79/17

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie i zwolnić powoda od kosztów sądowych w całości.

Wojciech Vogt

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Kaliszu oddalił wniosek powoda o zwolnienie go od kosztów sądowych z uwagi na oczywista bezzasadność dochodzonego roszczenia.

Zażalenie od tego rozstrzygnięcia złożył powód podnosząc, że nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Nie ma racji Sąd Rejonowy, że roszczenie powoda jest oczywiście bezzasadne.

Oczywista bezzasadność powództwa jako podstawa oddalenia wniosku o zwolnienie od kosztów w rozumieniu art. 109 ust. 2 u.k.s.c. zachodzi tylko wówczas, gdy dla każdego prawnika, bez potrzeby analizowania sprawy pod względem faktycznym i prawnym, jest zupełnie oczywiste, że powództwo nie może być uwzględnione ([por. postanowienie SN z 18 stycznia 1966 r., I CZ 124/65])

Nie może także istnieć jakakolwiek wątpliwość, iż roszczeniu nie przysługuje ochrona prawna, każda choćby najmniejsza ochrona prawna uniemożliwia odmowę zwolnienia od kosztów sądowych (por. A. Górski, L. Walentynowicz, Koszty sądowe w sprawach cywilnych..., s. 153)

O merytorycznej zasadności lub bezzasadności powództwa można się wypowiadać dopiero po merytorycznym rozpoznaniu sprawy, ale po wcześniejszym sprecyzowaniu roszczenia na tle skonkretyzowanych okoliczności sporu,

natomiast wypowiedzianie się o wyniku sprawy przed jej rozpoznaniem jest bardzo ryzykowne i może łamać zasadę obiektywnej powściągliwości sędziowskiej. Odmowa zwolnienia od kosztów sądowych z powodu bezzasadności roszczenia lub obrony musi się więc ograniczać do przypadków zupełnie jednoznacznych (por. postanowienie SN z dnia 15 kwietnia 1971 r., I CZ 50/71 i Jarosław Stasiak, Zwolnienie od kosztów sądowych, Warszawa 2010, s. 145.)

W niniejszej sprawie powód już w pozwie powołał się na okoliczności powstałe po zakończeniu sprawy II Ca 544/16, jak choroba żony i związane z tym wydatki (luty 2017 r.), otrzymywanie przez syna wynagrodzenia za praktykę zawodową i ukończenie przez syna w lipcu 18 lat. Są to, na tym etapie postępowania tylko twierdzenia powoda, ale wykluczają one przyjęcie, że powództwo jest oczywiście bezzasadne.

Powód wykazał, że jego dochody i stan majątkowy uniemożliwiają mu opłacenie kosztów sądowych, gdyż na utrzymanie własne i żony uzyskuje dochód w wysokości 600 zł miesięcznie. Wniosek jego jest więc uzasadniony.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd zgodnie z art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

Wojciech Vogt